

Я так довго тебе вже люблю

Оксана Радушинська

Я так довго тебе вже люблю.
Це — як дихати, це — як дощ,
Це — як перша сніжинка в грудні
Упаде на розбиту сош...

А над нами — сніги віками,
А під нами — джерела б'ють.
П'ють веселки літа ковтками,
Наче воду студену п'ють,

Порозхристані ходять зливи,
В серце стукають невпопад...
Ми так довго в туманах сивих
Все за табором йшли-блудили,
Що й не видно шляхів назад.

Натрусилося з трав насіння,
Проросло у душі зелом.
А від місяця стежка синя
Настелилась над яв'ю, сном...

Аж туди, де в цвітінні віти
Нас пригадують на віку
Й молоденький, байдужий вітер
Штовха гойдалку у садку.